

ת"פ 36758/11/18 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נגד אור עמר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 36758-11-18 שלום רמלה

ת"פ 56413-11-19 שלום רמלה

ת"פ 33365-06-19 שלום רמלה

ת"פ 51746-11-18 שלום רמלה

ת"פ 37222-10-17 שלום ירושלים.

ת"פ 30530-04-19 שלום תל-אביב-יפו

ת"פ 8262-07-17 שלום באר-שבע

ת"פ 38408-05-20 שלום ירושלים

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז

באמצעות ב"כ עוה"ד טל שילוני

המאשימה

נגד

אור עמר (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד אסף טל, קורל בן

יעקב, הילה מטבייב

הנאשם

גזר-דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בשמונה כתבי-אישום כדלקמן:

(1). כתב-האישום הראשון: בת"פ 36758-11-18 שלום רמלה **בעבירת איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 10.7.18 **איים הנאשם על אמו בכך שאמר לה כי יכה אותה, ושהיא לא תצליח להרים את הראש.**

בהמשך, אחז במברג ואמר לה שכדאי לה להתרחק ממנו, אחרת יעשה משהו שיתחרט עליו.

(2). כתב האישום השני: בת"פ 56413-11-19 שלום רמלה בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל.

בתאריך 30.10.18 גנב הנאשם מבית הוריו כספת אשר הכילה סכום כסף גבוה, שאינו ידוע במדויק למאשימה, תכשיטים, שעונים, פנקסי שיקים, דרכונים, טלפונים ניידים וסכינים אשר הוחזקו בכספת בשל ניסיונות אובדניים שהיו בעבר לנאשם.

יום למחרת, החזיר הנאשם חלק מן החפצים לאמו, אך לא החזיר את הכסף במזומן וטען כי שילם אותו לאדם אחר לו הוא חייב חוב כספי.

(3). כתב האישום השלישי: בת"פ 33365-06-19 שלום רמלה, הכולל אחד-עשרה אישומים, שיפורטו בקצרה להלן:

באישום הראשון, עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק הנ"ל, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 לחוק הנ"ל, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק הנ"ל ונהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.

בתאריך 4.4.18, בדרך המתוארת בעובדות, רכש הנאשם רכב מסוג אלפא רומאו במרמה, תוך הצגת מצג מרמה לבעליו, שלפיו הוא ביצע לזכותו העברה בנקאית בסך של 50,000 ₪, וכך קיבל את הרכב במרמה לחזקתו ונהג בו בלא רישיון נהיגה.

בהמשך, הציע הנאשם לאדם אחר לרכוש את הרכב - בוצעה עסקה שבמסגרתה האדם האחר רכש מן הנאשם את הרכב תמורת 51,000 ₪ - הוא העביר לנאשם 46,000 ₪ על החשבון ובסופו של דבר לא בוצעה העברת הבעלות, הכל כפי המתואר בעובדות.

באישום השני, כעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 3.5.18 רכש הנאשם במרמה, עבורו ועבור זוגתו, חבילת נופש בברצלונה, בדרך המתוארת בעובדות, בהציגו בפני מוכר העסקה מצג מרמה, כאילו הוא העביר לחשבון הבנק שלו 12,540 ₪. נסמר שרק זוגתו של הנאשם יצאה את הארץ לברצלונה וממשה את חבילת הנופש, משום שנגד הנאשם היה תלוי צו עיכוב יציאה מן הארץ בר תוקף.

באישום השלישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 17.6.18 רכש הנאשם במרמה מוצרים שונים בשוויים 2,500 ₪, בהציגו בפני המוכר מצג מרמה, שלפיו ביצע העברה כספית לחשבונו, הכל כמתואר בעובדות.

באישום הרביעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 2.6.18 רכש הנאשם במרמה 2,000 דולר ארה"ב, תמורת סכום של 7,200 ₪, בהציגו למוכר מצג מרמה, כאילו הוא העביר את הסכום בהעברה בנקאית לחשבונו.

באישום החמישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 6.6.18 רכש הנאשם במרמה, על שמו ועל שם זוגתו, חבילת נופש לים המלח תמורת 2,207 ₪, בהציגו למוכרת מצג מרמה, כאילו הוא ביצע שתי העברות בנקאיות המזכות את חשבונו.

באישום השישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 6.6.18 רכש הנאשם במרמה שירותי הסעה אל ים המלח, תמורת 2,500 ₪, בהציגו למסיע מצג מרמה, שלפיו הוא העביר לחשבונו את סכום הכסף.

בסופו של יום, הודיע המסיע, כי לא יבצע את ההסעה, ואז אמר לו הנאשם, שיעביר 1,800 ₪ מסכום הכסף הנ"ל לאדם אחר שלו הוא חייב כסף, והמסיע עשה כן.

באישום השביעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 13.6.18 רכש הנאשם רכב מסוג פיאט 500 תמורת 23,500 ₪, בהציגו בפני מוכר הרכב מצג מרמה, כאילו הוא העביר לחשבונו את סכום הכסף בהעברה בנקאית.

במסגרת מצג המרמה, דרש הנאשם מן המתלונן, כי עד להעברת הבעלות ימסור בעל הרכב לידי הנאשם 2,300 ₪ כפיקדון ובעל הרכב עשה כן.

באישום השמיני, בעבירה של קבלת דבר במרמה, בהתאם לסעיף הנ"ל.

בתאריך 1.9.19 רכש הנאשם במרמה נסיעה מאת נהג מונית ממודיעין לאילת, תמורת 3,500 ₪ ושילם לו בדרך של העברת הסכום מחשבון של אדם אחר, עמו יש לו הכרות, ושפרטי חשבון הבנק שלו הגיעו לידי הנאשם.

באישום התשיעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 30.10.19 רכש הנאשם במרמה 4,000 דולר ארה"ב תמורת 15,000 ₪, בהציגו למוכר מצג מרמה שלפיו הוא העביר לחשבונו בהעברה בנקאית את הסכום.

בהמשך, הציע לו הנאשם במרמה להיות שותף בעסקה של מכירת כלי רכב, ולשם כך העביר לו 4,000 ₪ במרמה - נמסר, שבהמשך החזיר לו הנאשם 3,600 ₪.

באישום העשירי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 9.12.19 רכש הנאשם במרמה אופנוע בשווי 26,000 ₪ בהציגו למוכר מצג מרמה שלפיו הוא זיכה את חשבונו בהעברה בנקאית בסכום הנ"ל.

באישום האחד-עשר, בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 25 + 415 לחוק הנ"ל, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בתאריך 6.10.19, לאחר שהתקיים דיון בעניינו של הנאשם בבית-משפט השלום ברמלה, מחוץ לאולם בית-משפט השלום ברמלה, רכש הנאשם במרמה רכב מסוג טויוטה תמורת 90,000 ₪, במסגרת זו הציג הנאשם בפני בעל הרכב מצג מרמה, כאילו הוא העביר לחשבונו את הסכום הנ"ל, אך מאחר והמוכר פנה אל משטרת ישראל, אשר עצרה את הנאשם במקום, לא יצאה עסקת המרמה אל הפועל.

(4). כתב האישום הרביעי: בת"פ 51746-11-18 שלום רמלה, ובו ארבעה-עשר אישומים, שיתוארו בקצרה, כדלקמן:

באישום הראשון, בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בקליפת אגוז, בחודש אפריל 2016 קיבל הנאשם במרמה שירותי הסעות מבעלי חברת הסעות, וזאת במספר הזדמנויות, בהציגו בפניו מצג מרמה כאילו שילם לו בגין באמצעות העברות בנקאיות, בשווי כולל של 2,000 ₪, הכל כמתואר העובדות המפורטות.

באישום השני, בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש אפריל 2016 קיבל הנאשם במרמה מבעל חברת הסעות נוסף, שירותי היסעים, בשווי של 3,400 ₪,

בהציגו בפניו מצג מרמה כאילו שילם לו בגינם בהעברה בנקאית לחשבונו.

באישום השלישי, בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש יולי 2016 קיבל הנאשם במרמה מנהג מונית נסיעות שונות במונית בשווי ₪ 1,385 תוך שהוא מתחייב בפניו במרמה כי יבצע העברה בנקאית לחשבונו בגין הנסיעות.

באישום החמישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בחודש יולי 2016 שכר הנאשם במרמה דירת נופש בעיר אילת, תמורת 5,600 ₪, בהציגו מצג מרמה בפני המשכיר כאילו ביצע העברה בנקאית המזכה את חשבונו בסכום הנ"ל.

באישום השישי, בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בחודש אוגוסט 2016 קיבל הנאשם במרמה שירותי הסעות מבעל חברת היסעים, בשווי של 2,200 ₪ + 1,500 ₪, בהציגו בפניו מצג מרמה, שלפיו הוא ביצע לו העברה בנקאית בגין השירות שקיבל.

באישום השביעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בחודש מרץ 2017 קיבל הנאשם במרמה שירותי הסעות מבעל חברת היסעים, בשווי של 800 ₪, בהציגו בפניו מצג מרמה, כאילו העביר לחשבונו את הסכום בגין השירות שקיבל.

באישום השמיני, בעבירות של זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בחודש פברואר 2017 רכש הנאשם במרמה טלפון סלולארי תמורת 3,200 ₪ בהציגו בפני המוכר מצג מרמה, כאילו העביר לחשבונו את סכום הכסף הנ"ל.

באישום התשיעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, בהתאם לסעיפים הנ"ל.

בחודש מרץ 2017, הזמין הנאשם במרמה מקום במועדון לילה, כולל מזון ומשקה, בשווי של 4,000 ₪, והציג בפני הבעלים מצג מרמה, כמפורט בעובדות, כי העביר לחשבונו את סכום הכסף המדובר.

באישום האחד-עשר, בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק הנ"ל.

בחודש מרץ 2018 קיבל הנאשם במרמה מנהגת מונית שירותי הסעות בשווי של ₪ 340 - לאחר ההסעה ירד הנאשם מן המונית מבלי ששילם את הסכום.

באישום השניים-עשר, בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק הנ"ל.

בחודש אפריל 2018 קיבל הנאשם במרמה מנהג מונית שירותי הסעות בשווי של ₪ 300 - לאחר ההסעה ירד הנאשם מן המונית מבלי ששילם את הסכום.

באישום השלושה-עשר, בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש מרץ 2018 רכש הנאשם במרמה מוצרי טבק ועישון בשווי של ₪ 1,600 + ₪ 6,750.

באישום הארבעה-עשר, בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש אפריל 2018 רכש הנאשם במרמה טלפון סלולארי בשווי של ₪ 3,600.

באישום החמישה-עשר, בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש מאי 2018 קיבל הנאשם במרמה שירותי היסעים ממודיעין לאילת בשווי של ₪ 10,000 לאחר התחייבות מרמה בפני המסיע, כי ישלם לו עבור ההסעה. בסופו של דבר הדבר לא צלח, והנהג הסיעו מנווה אילן למודיעין בלבד, הכל כפי המתואר בעובדות.

באישום השישה-עשר, בעבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל ואיומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

בחודש מאי 2018 גנב הנאשם מבית הוריו מחשב נישא, אשר שייך לאביו וכאשר הוריו הבחינו בחסרונו של המחשב, איים הנאשם על אמו שתצא מהחדר שיכה אותה. בהמשך, עמד מולה בעמידה מאיימת ואיים עליה שישרוף אותה, את אייל, אחיו, את הבית ואת הבית של סבתא, כמתואר בעובדות.

(5). כתב האישום החמישי: בת"פ 37222-10-17 שלום ירושלים, ובו **שלושה אישומים**, בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה שלוש עבירות של שימוש במסמך מזויף ועבירת זיוף לפי העבירות הנ"ל.

באישום הראשון, בחודש יולי 2016 ביקש הנאשם לרכוש טלפון סלולארי תמורת ₪ 2,700, בהציגו בפני המוכר מצג מרמה כאילו העביר לחשבונו את הסכום הנ"ל.

באישום השני, בחודש ספטמבר 2016 רכש הנאשם צמיד טניס, טבעת יהלום ועגילי יהלום בשווי ₪ 12,000 בהציגו בפני המוכר מצג מרמה כי הוא העביר לחשבונו ₪ 11,100.

באישום השלישי, בחודש דצמבר 2019 הנאשם ביקש לרכוש טלפונים סלולאריים ואוזניות, תמורת 10,000 ₪, בהציגו בפני המוכר מצג מרמה, כאילו הוא העביר לזכותו את הסכום בהעברה בנקאית.

המוכר הסכים למסור לידי מוכר טלפון סלולארי אחד ואוזניות, שאותם מכר הנאשם מיד לאחר מכן לאדם אחר תמורת 1,800 ₪.

(6). כתב האישום השישי: בת"פ 30530-04-19 שלום תל-אביב-יפו בעבירה של גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק הנ"ל.

בתאריך 10.5.18 עבר הנאשם כקופאי בסניף "יוחננוף" בתל-אביב-יפו וגנב מהקופה עליה היה אחראי 8,100 ₪.

(7). כתב האישום השביעי: בת"פ 8262-07-18 שלום באר-שבע בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי הסעיף הנ"ל.

בחודש יולי 2016 קיבל הנאשם במרמה בקבוקי אלכוהול, שאותם רכש מבעל עסק תמורת 3,200 ₪ בהציגו בפניו מצג מרמה כאילו העביר לחשבונו את הסכום בהעברה בנקאית.

(8). כתב האישום השמיני: בת"פ 38408-05-20 שלום ירושלים ובו שישה אישומים, כדלקמן:

בחלק הכללי נמסר, כי באותה עת, החל מחודש פברואר 2020 ועד 20.4.20 שהה הנאשם במרכז יום לצעירים בסיכון בירושלים, יחד עם שניים נוספים. הנאשם עשה שימוש במכשירי הטלפון הסלולאריים של השניים לצורך מעשי המרמה המתוארים בלא ידיעתם.

באישום הראשון, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל.

בחודש אפריל 2020 רכש הנאשם מאדם פרטי במרמה מכשיר טלפון סלולארי תמורת ₪ 4,000 - הוא הוסיף וטען בפניו, במרמה, כי הוא זקוק לטלפון הסלולארי במהירות, נוכח מצב החירום הקיים במדינה עקב מגפת הקורונה. הנאשם הציג בפניו מצג מרמה כאילו ביצע לזכותו העברה בנקאית בגין הסכום הנ"ל.

באישום השני, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל.

בחודש מרץ 2020 רכש הנאשם עוגת יום הולדת תמורת ₪ 1,050 בהציגו מצג מרמה כאילו בוצעה העברה בנקאית לזכות המוכרת.

באישום השלישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל, התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק הנ"ל ואיומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

בחודש מרץ 2020 התחזה הנאשם לאדם שעובד במרכז לבריאות הנפש בנס ציונה. הוא ביקש לרכוש מאדם אחר את המוצרים המפורטים בעובדות, בסכום של ₪ 9,300 והציג בפניו מצג מרמה כאילו ביצע העברה בנקאית לזכותו בגין הסכום הנ"ל.

לאחר שהמוצרים הועברו לנאשם, המוכר ניסה לאתרו, והנאשם, אשר שמע כי הוא מנסה לאתרו, התקשר אליו ואיים עליו, כי אם מישהו מחבריו יעצר אז הוא יבוא אליו וינקום בו והוסיף שאין לו מה להפסיד בחיים.

באישום הרביעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל.

בחודש מרץ 2020 רכש הנאשם במרמה טלפון סלולארי תמורת ₪ 4,500 בהציגו בפני המוכר מצג מרמה כאילו שילם לו בדרך של העברה בנקאית.

באישום החמישי, בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל.

בחודש מרץ 2020 רכש הנאשם במרמה שולחנות משחק תמורת ₪ 2,000 בהציגו בפני המוכר מצג מרמה, שלפיו ביצע העברה בנקאית המזכה את חשבון המוכר, וכן הציג את מספר כרטיס האשראי של סבתו, ללא ידיעתה, הנחזה להיות תשלום עבור המוצרים.

באישום השישי, בעבירות של **קבלת דבר במרמה, זיוף** מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, לפי הסעיפים הנ"ל ועבירה של ניסיון **להונאה בכרטיס אשראי** לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 וסעיף 25 לחוק הנ"ל.

בחודש מרץ 2020 רכש הנאשם במרמה כינור בשווי 14,000 ₪, בהציגו בפני המוכר מצג מרמה שלפיו ביצע העברה בנקאית המזכה את חשבונו בסכום הנ"ל, ומשראה המוכר כי חשבונו לא זוכה בסכום, הוא פנה אל הנאשם, ואז הנאשם מסר לידיו פרטים של כרטיס אשראי על שם אדם אחר לצורך חיוב, אך חיוב הכרטיס סורב.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות העומדות אחר עבירות המרמה והזיוף שאותן עבר הנאשם הן השמירה על הקניין, על רכושו של הזולת, על הוודאות שיש לייחס למסמכים כתובים, ביחס לעבירה של גניבה ממעביד - מניעת הפגיעה באמון השורר בין מעבידים לעובדים וביחס לעבירת האיומים מניעת הפגיעה בשלוות חיי המאויים.

יובהר, שיש לראות בכל אישום ואישום כעומד בפני עצמו לשם קביעת מתחם עצמאי, משום שלכל מרומה במקרנו אינטרס רכושי העומד בפני עצמו, העבירות בוצעו בנפרד, במועדים שונים, כלפי נפגעים שונים ובכל פעם מחדש גובשו יסודות העבירה באופן עצמאי. בעניין זה ראו הכללים שנקבעו בבית-המשפט העליון בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** (3.9.15): ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14).

נוכח עקרון ההלימה, דרכי המרמה, הסכומים שהתקבלו ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

ביחס לכלל האישומים שתוארו לעיל, למעט האישומים שיובאו להלן, אני קובע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה, של"צ עד שנת מאסר בפועל.

ביחס לכל אחד מן העניינים הבאים אני קובע מתחם ענישה שבין 8 חודשי מאסר בפועל ל - 18 חודשי מאסר בפועל: עניין רכישת רכב האלפא רומאו במרמה (אישום ראשון בת"פ 33365-06-19), רכישת רכב הפיאט 500 במרמה (אישום שביעי בת"פ 33365-06-19), רכישת אופנוע במרמה (אישום עשירי בת"פ 33365-06-19), רכישת הטויוטה במרמה (אישום אחד-עשר בת"פ 33365-06-19)

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע את המתחם הכולל של כלל כתבי האישום העומדים לדיון, בין 20 חודשי מאסר בפועל עד 50 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה לפסקי-הדין הבאים, בשינויים המחויבים למקורנו:

רע"פ 7344/14 איגאסי נגד מדינת ישראל (27.11.14):

נאשם אשר הורשע בביצוע שורת מעשי מרמה באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים, סה"כ ₪ 65,000 וכן ניסה לקבל ₪ 600,000, ללא עבר פלילי, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2638/13 אלי עובדיה נגד מדינת ישראל (28.4.13):

נאשם אשר ביצע שורת עבירות גניבה ומרמה במסגרת 12 אישומים, שבמסגרתם גנב כספים וסייע לגנוב כספים מן החברה בה עבד, על-ידי כך שדיווח למערכות החברה אודות עובדים פיקטיביים ובדרך זו גנב מן החברה ₪ 637,000, וכן עבירות מס נוספות, הורשע בעקבות הודאתו, השיב את כל הגזלה לחברה, הציג הליך שיקומי מסוים, בעל עבר פלילי רלוונטי, חלף זמן ניכר מעת ביצוע העבירות, נדון ל - 15 חודשי מאסר והודגש כי השיקול המרכזי לקולה היה שהנאשם השיב את כספי הגניבה והסיר את המחדל לרשות המיסים.

רע"פ 5540/15 גאוי נגד מדינת ישראל (24.8.15):

נאשמת, נעדרת עבר פלילי, אשר במשך כשנתיים גנבה ממעסיקה 71 שיקים באופן שיטתי וקנתה באמצעותם מוצרים בשווי של כ - ₪ 105,000, נדונה ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3642/06 כהנים נגד מדינת ישראל (9.5.06):

נאשם ששמונים פעם זייף אישורים שגרמו לכך שיקבל במרמה ₪ 581,000, השיב מקצת מן הגזילה, נדון ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (חיפה) 42389-02-17 שחאדה נגד מדינת ישראל (6.4.17):

נאשם אשר גנב מבית העסק של מעבידו 17 שיקים ריקים, במשך מספר חודשים זייף שמונה מהם בכך שמילא בהם סכומי כסף, סה"כ ₪ 38,300, צורף תיק נוסף, הורשע בעקבות הודאתו, בעל עבר פלילי רלוונטי, אך מעולם לא ריצה עונש מאסר, תסקיר שלילי, השיב חלק מן הגזילה, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מרכז) 11782-09-18 רייכמן נגד מדינת ישראל (15.7.08):

נאשמת אשר גנבה מחברה בה עבדה כמנהלת חשבונות **₪ 300,000**, לאחר שזייפה למעלה **משמונים** שיקים של החברה והפקידה אותם בחשבונה, **נעדרת עבר פלילי**, תסקיר חיובי, **השיבה כ - 50,000 ₪ מסכום הגזילה**, נסיבות אישיות מיוחדות, **נדונה ל - 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

עפ"ג (מרכז) 40196-12-13 **וואשדי נגד מדינת ישראל** (23.1.14):

נאשם שהיה בעליה של חברה לניהול ואחזקת מבנים, שמתוקף תפקידו קיבל לידיו פנקסי שיקים של הבניין, **זייף 13 שיקים**, רשם סכומי כסף שהגיעו כדי **₪ 93,000** שאותם גנב. בנוסף, צירף שלושה תיקי מרמה נוספים שבמסגרתם רימה דוכני מפעל פיס, סה"כ כ - **₪ 60,000**, בעל הרשעה קודמת אחת, **נדון ל - 3 שנות מאסר**.

עפ"ג (מרכז) 14378-12-14 **ליכטנשטיין נגד מדינת ישראל** (29.4.15):

נאשם צעיר, שהורשע בתשעה אישומים שונים, שבמסגרתם פתח חשבונות בנק תוך התחזות לאחר, נטל הלוואות, קיבל מהבנקים במרמה **₪ 360,000**, **נעדר עבר פלילי**, ניסיון שיקומי הנוגע לגמילה מהימורים לא צלח, **נדון ל - 28 חודשי מאסר**.

עפ"ג (חיפה) 47238-07-14 **מדינת ישראל נגד איגאסי** (2.10.14):

נאשם הורשע בריבוי עבירות מרמה ועבירות נוספות, בכך שרכש עשרות כרטיסי אשראי מזויפים, עשה בהם שימוש **לפחות 393 רכישות, קיבל במרמה 65,000 ₪ וניסה לקבל במרמה מוצרים בשווי 600,000 ₪, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ (מחוזי מרכז) 9330-06-15 **מדינת ישראל נגד מוקמל** (17.3.19):

נאשם אשר הורשע לאחר סיום הליך של הבאת ראיות ב - **19 עבירות של גניבה בידי מורשה ובעבירות נוספות**, בהיותו רואה חשבון של חברה, בשנים 2005-2007, פתח חשבון אליו העביר בדרכים שונות כספים של החברה בשווי של כ - **₪ 420,000**, השיב **₪ 200,000** מן הגזילה, **נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מרכז) 1803-02-20 **לוי נגד מדינת ישראל** (7.7.20):

הנאשם נדון בשורת עבירות גניבה ומרמה שגרף לכיסו כ - **₪ 148,382**, ניסה לגנוב כ - **₪ 350,000**, וכן **קיבל**

במרמה את צו המתיר לו לצאת מן הארץ. העבירות **נעברו במשך מספר חודשים** - מחודש מאי 2018 עד חודש אוגוסט 2018. **לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר** ממן העניין, הכולל **7 הרשעות קודמות** וכן מאסרים מותנים, נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו המאסרים המותנים.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשם ביצע **רצף מרובה ושיטתי של מעשי מרמה, נוכלות וזיוף** שנפרשו על פני **תקופה נרחבת** - בין השנים **2016 - 2020**.

לעתים, ביצע הנאשם מעשי מרמה באותו יום, לעתים במרווח של מספר חודשים, והוא עשה כן מכל הבא ליד.

מעשי המרמה התאפיינו בהצגת מסמכים מזויפים, שלפיהם ביצע הנאשם העברות בנקאיות **והוא לא ברר את קורבנותיו או את המוצרים או השירותים שאותם קיבל במרמה** - מבחינתו של הנאשם - כל המרבה ליפול בפח הרי זה משובח.

הנאשם קיבל במרמה מוצרים שהם **בגדר נהנתנות לשמה:**

רכישות כלי רכב (אלפא רומאו בשווי 50,000 ₪ - אישום ראשון בת"פ 33365-06-19) שם צוין כי הנאשם נהג ברכב בלא רישיון (**פיאט** 500 בשווי 23,500 ₪ - האישום השביעי בת"פ 33365-06-19), **אופנוע** בשווי 26,000 ש"ח (האישום העשירי בת"פ 33365-06-19) **טיוטה** בשווי 90,000 ₪ (האישום האחד-עשר בת"פ 33365-08-19).

רכישת חבילת נופש לברצלונה (האישום השני בת"פ 33365-06-19) **טיולים בארץ** (האישום החמישי בת"פ 33365-06-19), **רכישות מוצרי עישון** ב - 2,500 ₪ (באישום השלישי בת"פ 33365-06-19), **רכישות מטבע חוץ בסכומים נכבדים** (האישום הרביעי בת"פ 33365-06-19) **בקבוקי השתייה** החריפה בסך 3,200 ₪ (ת"פ 8262-07-17) ועוד כהנה.

התנהלותו העבריינית הצריכה **ממד של תכנון, תחכום ותעוזה** ביצירת המסמכים המזויפים והצגתם בפני המרומים, כאילו בוצעו לזכותם העברות בנקאיות.

במסגרת הטיעון לעונש למדתי, כי הנאשם גדל והתחנך במשפחה נורמטיבית, אשר סיפקה לו את כל צרכיו ולפיכך פרי מרמותיו, **שהם תאוות בצע לשמה למוצרי מותרות**, מחמירה את נוהגו העברייני.

המתואר בת"פ 51746-11-18 מלמד, כי הנאשם **עשה כבשלו בכל הקשור לקבלת שירותי היסעים** במרמה והותיר את מעניקי השירותים, וידיהם על ראשם.

המעילה ממקום העבודה, עת גנב מקופת מעסיקו כסף בסך 8,100 ₪ היא פגיעה קשה באמון מעסיקו ויש לה ממד של חומרה (ת"פ 30530-04-19).

הנאשם לא חס על קורבנותיו גם בתקופה המשברית שבה מגפת הקורונה פוגעת במקור פרנסתם של אנשים והוא לא נרתע להשתמש בנערים כמותו אשר השתכנו באותו בית נוער מוגן.

סה"כ קיבל הנאשם מ - 36 אנשים שונים (כלל הוריו) במרמה כספים, מוצרים ושירותים בשווי נכבד של כ - **225,000 ₪** וניסה לקבל במרמה מוצרים ושירותים בשווי של כ - **100,000 ₪** ומעבר לכך, אין לשכוח את הנזק העקיף לכל אותם נפגעי מעשיו. ואולם, הגם שאין מדובר בהיקפי מרמה גבוהים מאוד, ריבוי המקרים ותדירותם מאפיל על הסכום.

הנאשם לא בחל בקורבנותיו, הוא פגע במעשיו באנשים פרטיים, ובבעלי עסקים, שכל אחד עולם ומלואו, ניזוק בקניינו בכספו, רומה בצורה פוגענית, שמבחינתו הגזלה היא כל עולמו. כך, למשל, יש מקום להפנות לאישום התשיעי בת"פ 33365-06-19 שם צוין כי המרומה שממנו נטל הנאשם במרמה את כספו הינו **"עובד ניקיון ברכבת ישראל"** (עובדה מספר 1).

יש לקבל את עמדת המאשימה כי תמונת המצב העולה מן האישומים מלמדת, כי זהו נאשם אשר הפך את דרך המרמה, הזיוף והחיים על חשבון הזולת לדרך חיים.

משך כל אותן שנים בהן פעל הנאשם הוא לא נרתע ממפגש עם רשויות האכיפה, מחקירות משטרה, ממעצרים (פלט מעצרים במ/20), אלא המשיך במעשיו אף לאחר הליכים תלויים ועומדים כנגדו. למעשה, פסק הנאשם ממעשיו הרעים רק לאחר שנעצר עד תום ההליכים.

בעניין זה, לא יהא מיותר לציין את העובדות באישום האחד-עשר, במסגרת ת"פ 33365-06-19: **בתאריך 6.10.19, לאחר שהתקיים דיון בעניינו של הנאשם בבית-משפט השלום ברמלה, מחוץ לאולם בית-משפט השלום ברמלה, רכש הנאשם רכב מסוג טויוטה במרמה תמורת 90,000 ₪, במסגרת זו הציג הנאשם בפני בעל הרכב מצג מרמה, כאילו הוא העביר לחשבונו את הסכום הנ"ל. כלומר, הוא מגיע לבית-המשפט לדיון בעניינו, באחד התיקים, יוצא החוצה וממשיך במרמותיו.**

הנאשם לא השיב את פירות הגזילה ולפיכך, צערו וחרטתו אינם חרטה, אלא שהם חרטה במלל בלבד. אילו היה מביע חרטה אמיתית היה עשוה כן **במעשה של השבת הגזלה.**

בעניין זה, יפה קביעתו של בית-המשפט העליון בע"פ 395/75 **מיכאל צור נגד מדינת ישראל**, פ"ד ל (2) 589:

"לגבי חובלים ומזיקים גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, **חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור**. כבר לימדונו קדמונינו **שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמותו כטובל ושרץ בידו** (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים אנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; **לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק**".

אין להקל ראש בעבירות האיומים כלפי אמו (ת"פ 36758-11-18) והאיום החריף הנוסף (האישום השישה עשר בת"פ 51746-11-18) שישרוף את הבית את האם ואת הסבתא.

מעשיו הרעים, הפוגעניים, מחייבים להשיב לנאשם כגמולו, להרתיעו פן ישוב עליהם ולהרתיע את הרבים.

נמסרו מספר הצהרות מאת נפגעי העבירה (במ/19) וכל אחד מהם שיקף את נזקיו פרי מעשה המרמה שהיו מנת חלקו וזאת מעבר לנזק הכלכלי גרידא, אלא גם הנזק העקיף, עוגמת הנפש, בזבוז הזמן הנוסף והעלבון הצורב לאחר שהבין כי רומה.

(2). תחלואה נפשית:

איני סבור, כי התחלואה הנפשית ממנה הנאשם סובל מובילה אל המסקנה בדבר קרבה לסייג, באופן שמשפיע על מתחם הענישה.

הוגש מסמך מטעם הנאשם מאת ד"ר קיאנסקי אלה מתאריך 17.12.18 (במ/10) שם נרשם:

"הנ"ל סבל מ - ADHD, בעיות קשות בוויסות רגשי ו שליטה עצמית, **התמכרות לריגוש**. בתקופות ששיתף פעולה ולקח את הטיפול התרופתי היה יותר מווסת ומאוזן...בשנים האחרונות מגלה התמכרות קשה לריגוש בהרבה תחומים".

שמתי לנגד עיני את הראיות הנטענות, המלמדות על ניסיונות אבדניים ואולם ממסמך מאת ד"ר דיאנסקי אלה הנ"ל ניתן ללמוד: **"...מכירה את אור במשך הרבה שנים. להערכתך, כל הניסיונות ה"אובדניים" שלו היו דמונסטריביים, לא מכירה אובדנות פעילה ממשי"**.

מסקנתה היא ש"אור זקוק למסגרת גמילה טובה ואינטנסיבית"

כלומר, עומד בפניי, אדם אשר פוגע בציבור הרחב, **כדי לספק את התמכרותו לריגוש** וכפי שנראה בהמשך מסקנה זו מקבלת חיזוק מדבריו של הנאשם בפני קצינת המבחן.

הוגש מסמך מטעם הנאשם מאת פרופ' דורון גוטהלף (במ/11) וממנו עולה, כי הנאשם אינו נוטל את התרופות באופן סדיר, ואלו מביאים אותו להתפרצויות אלימות, חסרות שיפוט.

עוד נמסר, כי הנאשם היה בעברו **במסגרתו גמילה שונות**, לתקופות קצרות "אך עזב כי חש שגרה משעממת" ולא משום טיעוני ב"כ, שלפיהם הגורם לעזיבה היה התנכלות שונה בתוך אותה מסגרת.

ניתן ללמוד מן המסמך, כי הנאשם היה מכור לאלכוהול מגיל 16 - 18, "היה שותה עד לעילפון", אך מאז "גמול", אולם הוא **מכור להימורים**, וזהו מקור החוב בסך 100 אלף ₪ שאותו חייב.

המסקנה היא כי הנאשם זקוק לטיפול תרופתי ותכנית שיקומית כוללת.

הוגשו על-ידי הנאשם מסמכים רפואיים המלמדים על אשפוזיו. במסמך (במ/14): צוין, כי התלונה העיקרית היא "מחשבות אובדניות". עוד צוין, כי במהלך אשפוזיו הקצרים "תועדה התנהגות מניפולטיבית". צוין, כי "התרשמנו מהתנהגות מתריסה, מגמתית ורושם לסימולציה של סימפטומים לצורך רווח משני מאשפוזו". ללא כל רושם להפרעה פסיכוטית או אפקטיבית אלא לאישיות בסיסית לא מסתגלת ומניפולציות על סביבתו, ללא כל עדות למסוכנות, רושם כי עשה שימוש מגמתי שתאור הניסיון בבליעת כדורים אשר אינו תואם את בדיקתו כעת...".

בהמשך, תוארו ניסיונות אובדניים שונים, כגון באמצעות בליעת כדורים, חתך את עצמו, בצבא תלה את עצמו, חתך את ידיו באמצעות פחית, אך "**לדבריו ללא כוונות אובדניות, אלא כחלק מדפוס התנהגות של צורך בתחושת כאב במצבי סטריס**", וכן תוארו ניסיונות הגמילה מאלכוהול, נמסר שבמהלך אחד מהם עבר הטרדה מיני מצד אחד המטופלים. צוין: "הערכת מסוכנות: **הערכת סיכון לאובדנות נמוך**". מסתבר, שלאחר כל אשפוז קצר שכזה הוא שוחרר לביתו עם הוראות תרופתיות.

במסמך מאת ד"ר רודמן ולדימיר (במ/15) תואר מצבו הכללי: זהו אדם בן 23, רווק, ללא ילדים, דר רחוב, מתקיים מקצבת נכות, מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאשפוזים מגיל 14 עקב מצבי דכאון, אחר כך היה חשד למצבים פסיכטיים, ידוע על ניסיונות אובדניים לפגוע בעצמו, ללא מחשבות שווא, ללא סימני גמילה, לא אובדני, שיפוט ותובנתו שמורים, מדבר בצורה רגזנית ודרשנית, מבקש לחדש טיפול תרופתי, מבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור. אבחנה: חשד להפרעה ביפולרית.

תיקו הרפואי בשב"ס (במ/16) מתאר את התנהלותו בבית הסוהר - במקרה אחד "התברר **שהעצור דפק כמה אגרופים לעצמו**, בבדיקה נמצא נפוחות קלה בצד שמאל של הראש...". במקרה אחר: "חתך את עצמו בתאו בעזרת חפץ חד... בבדיקה שריטות **שטחיות** בזרועות ימין ושמאל וירכיים...". במקרה נוסף שרט את עצמו בבטנו - שוב נמצאה שריטה שטחית בבטן.

התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לבחינת כשרותו הנפשית (במ/17), שלפיה הנאשם כשיר.

בחוות הדעת הוצגו תולדות חייו, רקעו, סיים בקושי רב 12 ש"ל, לא השתלב בחברת ילדים, שימוש באלכוהול מגיל 14, בכיתה י' התנסה בסמים, ידוע על ניסיונות גמילה מוסדיים: מלכישוע, אילנות, דרך חיים, גויס לצבא, אך הופנה לקב"ן לאחר ניסיון אובדני, ואז שוחרר לאלתר, לא הצליח להשתלב בשוק העבודה, בשנים האחרונות פיתח התמכרות להימורים, במקביל שימוש לרעה באלכוהול, צבר חוב של 130 אלף ₪ וחובות נוספים, היחסים עם ההורים מעורערים בשל התנהגות מתריסה ומאיימת כלפיהם, הוצא מן הבית, מתגורר בבתיים של אחרים, בעל רקע מורכב ובעייתי מבחינה פסיכיאטרית, בעל מאפיינים אנטיסוציאליים, ניסיונות אובדניים, במהלך אשפוזיו לא נראתה עדות למצב פסיכוטי ובוחן מציאות הוערך כשמור, בבדיקה לא נמצאה עדות למחשבת שווא, לא נמצאו הפרעות במחשבה, הוא דיווח ששומע קולות, אך הוברר שאין מדובר בהפרעות תפיסה, ביטא מחשבות ייאוש נוכח מצבו, אך שלל כוונות לפגוע בעצמו, המסקנה היא כי "לפנינו אדם בעל קושי משמעותי בהסתגלות ובתפקוד במסגרות מובנות, כבר מגיל רך. הפגין הפרות התנהגות, לרבות התפרצויות אלימות וקשיים חמורים בקבלת מרות ובהיענות לנורמות חברתיות. כמו כן, קיימת התמכרות לאלכוהול ולהימורים מגיל הנעורים, כיום, **לדבריו נקי מאלכוהול ונמנע מהימורים "אך קיימת כמיהה מתמדת לשוב להרגליו כמתואר"**. אין מדובר בהפרעה פסיכיאטרית מג'ורית, אלא בהפרעת אישיות מצבר B ברמת ארגון נמוכה ובהפרעה בשליטה על דחפים.

התמונה המתקבלת מכלל החומר הרפואי, הנפשי, בעניינו של הנאשם, היא כי הוא חולה בתחלואה נפשית מסוימת שהיא הפרעת אישיות, לא מעבר לזה, וכי ניסיונות ההתאבדות והתנהגותו האלימה, היא חלק מאישיותו המורכבת, שאותה הוא נוטה להעצים, כדי לזכות ברווחים משניים, בין השאר קבלת תשומת הלב של הסביבה, ואין בה משום אלמנט שבכוחו להקל ברמה משמעותית בעונשו.

זהו נאשם, שלא עשה מאמץ אמיתי לשיקום, ואין לומר שכל כישלונות השיקום רובצים לפתחם של גורמים אחרים.

(3). שיקולים מקלים:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכלל התיקים ובכך **חסך זמן ציבורי** ניכר בתיקים שכללו עדים רבים מאוד.

האזנתי בקשב רב **לעדויותיהם המרגשות**, החודרות אל לב, של אמו, אביו ואחיו, וניתן לומר כי איש מהנוכחים באולם בית-המשפט לא יכול היה שלא להרגיש אמפטיה למשפחה ולמצבה, נוכח ההתמודדות רבת השנים, בניסיון להעלות את

הנאשם על דרך שיקומית, להתמודד עם מצבו, ללא הרמת ידיים או ייאוש, גם נוכח מצב דברים קשה, שבמסגרתו איים על האם ונקט בהתנהגות חריפה, כפי שתיארו בעדויותיהם.

האם (עמוד 12 שורה 5 והלאה) תארה את האלימות היום-יומית שבני המשפחה חוו מצד הנאשם, את התפרצויות הזעם: "היה רודף אחרי עם סכין בבית, זורק את הסכין ומתפרק על הרצפה", הם נהגו להזמין תדיר משטרה נוכח התנהגויותיו, היא תיארה אירוע שבו חתך את עצמו בבית, את הטיפול הרפואי, את חוסר האונים, את העזיבה שלו את הבית, ישן ברחובות - בבכייה, התחננה כי בנה, הנאשם יקבל עזרה.

האב (עמוד 13 שורה 5 והלאה), אף הוא בעיניים דומעות הסביר "כשהוא מאוזן תרופתית הוא ילד אחר לגמרי, כשהוא לא מאוזן אני אפילו לא מסוגל להגן עליו מעצמו", תאר את ההתנכלויות של ילדים אחרים לנאשם, את ניסיונות הגמילה, שכשלו, את הניסיונות הרבים, הנואשים למצוא פתרון טיפולי לבנו ואף הוא זעק לעזרתו: "אור ילד טוב ואפשר להציל את הבן שלי".

אחיו הקטן (עמוד 14 שורה 2 והלאה) סיפר אל המקרה הנורא שהיה עד לו - הנאשם חתך את עצמו בבית, ראה את אמו ממוטטת, ביקש להעניק לו עזרה.

שקלתי את עדויותיהם של בני המשפחה, שבמסגרתן תארו את ניסיונות הגמילה של הנאשם, את הכישלונות שלו, משום שהוא עבר התנכלויות מיניות (כעולה גם ממסמך ששלח האב בתאריך 19.3.18 למר דורון כהן - במ/12).

בחנתי את הניסיונות האובדניים המתוארים, את טיבם, ובכלל זה מה שתואר בדוח הפעולה (במ/18) משם עולה כי עורך-דינו הוא זה שהתקשר למשטרה והודיע לה כי הנאשם חותך לעצמו את הוורידים ומבקש כי תוזעק אליו ניידת משטרה ואכן הוזעקה ניידת, אך התברר כי הנאשם החזיק סכין על גופו ומבלי שנמצא כי חתך לעצמו את הוורידים, כפי הנראה הנאשם רק אמר לעורך-דינו שעשה זאת, נמצא כי הוא דרוש לחקירה, שוחחו עם אביו "שמסיר כל אחריות מעל אור ואינו מוכן לקחת אחריות על הטעויות של הבן שלו".

אכן, מצב הדברים שתיארו בני המשפחה מוצא את ביטוי גם בעובדות האישומים. כך, למשל, בת"פ 56413-10-19 שם נמסר, כי הנאשם גנב את כספת הוריו, שבה הוחזקו, בין השאר סכינים "בשל ניסיונות אובדניים שהיו בעבר לנאשם" (עובדה מספר 1) ולא בכדי הסתירו ההורים את סכיני הבית בכספת.

הנאשם צעיר, יליד 1997, נעדר כל עבר פלילי קודם, למרות שבהחלט ניתן לומר שארבעים אישומים אלו מגמדים מסקנה זו.

זהו נאשם, אשר המוסד לביטוח לאומי הכיר **בנכותו הרפואית** בשיעור 50% ובדרגת אי כושר בשיעור 100% ובשל כך משולמת לו קצבה חודשית (במ/13). צוינו הנימוקים - אשפוזים פסיכיאטרים, סכיזופרניה והפרעות דלזיות, ריבוי

התקפים פסיכוטיות, קיים צורך טיפולי

אין ספק כי הנאשם הינו צעיר אשר היה נתון בסיכון חמור להתדרדרות, אולם גם כאשר שהה במרכז יום לצעירים במצבי סיכון בירושלים (כעולה מת"פ 38408-05-20) הוא לא חדל ממעשיו הרעים וניצל שניים מן השוהים שם לצורך קידום מרמותיו.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם סליחה, צער, חרטה, תאר את קשיי היום-יום שהם מנת חלקו מאחורי סורג וברח והציג את טענותיו להתנכלויות שונות.

(4). התסקיר:

שירות המבחן סקר את תולדות חייו: הנאשם הינו רווק, כבן 23, שקודם למעצרו היה דר רחוב, אינו עובד, מוכר כסובל מתחלואה נפשית לצד התמכרות לסמים, אלכוהול והימורים.

נמסרו נתונים שונים אודות משפחתו ואודות יחסיו הקשים עם הוריו.

נמסר, כי החל מחודש דצמבר 2019 הוא התגורר בהוסטל לנפגעי התמכרויות, אולם מחודש מרץ 2020 הפסיק את הטיפול במקום על דעת עצמו.

בהמשך, שולב במעון יום לצעירים בסיכון דירי רחוב, אך זמן קצר לאחר מכן הוחלט על הרחקתו מן המקום בעקבות בעיות התנהגות והפרת כללי המקום.

הרושם שהתקבל הוא שקיים סיכון משמעותי במצבו הנובע ממעורבות שולית, מניסיונות שיקום בלתי צליחים, מהתנהלות מניפולטיבית ומהעדר מוטיבציה לשינוי.

הנאשם מסר, כי "לתפיסתו הבעייתיות העיקרית במצבו קשורה לצרכיו בריגוש ואדרנלין, כשלדבריו תהליך הזיוף והמרמה מספק עבורו תחושת חיות ואנרגיה" (עמוד 3 פסקה אמצעית).

הוא תיאר את הרגלי צריכת האלכוהול מגיל 14 ואת מעורבותו בעולם ההימורים.

שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון והסיכוי במצבו, והרושם הוא שמדובר בנאשם שמגיל צעיר "מגלה התנהגויות מסוכנות, הרסניות, אלימות ופוגעניות, כלפיו וכלפי אחרים, שבבסיסן מצוקה, צורך לקבל הכרה, נראות ויחס מכיל, אותם כנראה היה חסר במהלך התפתחותו המוקדמת" (עמוד 4).

ההערכה היא שקיים לנאשם **קושי משמעותי בשליטה בדחפים**, סף תסכול נמוך, **התמכרות לריגושים ולסיפוק דחפים מידי**.

הרושם הוא שמדובר בנאשם "**...בעל מאפיינים עברייניים קשים**" (עמוד 4 פסקת ההמלצה).

בסופו של יום שירות המבחן לא מסר המלצה טיפולית, שיקומית, אלא במסגרת שב"ס.

ד. מסקנות:

המסקנה הברורה המתקבלת מכל השיקולים שפורטו לעיל, היא שעומד בפניי נאשם, נעדר מחלה פסיכיאטרית המזכה אותו בהקלה עונשית, אלא שהוא בעל הפרעת אישיות, קושי בשליטה בדחפים, אשר מצא דרכים לממן את התמכרותו לאלכוהול ולהימורים והיא פגיעה מרמתית, חוזרת, שיטתית, מתוכננת, בעלת תחכום, בדרך של נטילת רכושו של הזולת.

הנאשם נעדר כל מוראו של חוק - הוא המשיך במעשיו גם לאחר שנעצר, נחקר, ועשה מעשה מרמתי מיד לאחר שסיים את הדין המשפטי בפניי - מחוץ לאולם בית-המשפט. על כן, יש להדגיש את הממד ההרתעתי בענישה.

לריגוש הפנימי המעוות, שהנאשם מפתח בעת שהוא מרמה את הזולת, יש מחיר עונשי.

נאשם זה לא נרתע מלנקוט במעשים מאיימים, למרבה הצער מאמלל מזה שנים את הוריו, פוגע בבני המשפחה.

איני מקבל את הטענה כי ניסיונות האובדניים שלו מלמדים על בעיה נפשית, אלא שבעייתו היא כפי שהגדירה ד"ר דיאנסקי אלה ש"...מכירה את אור במשך הרבה שנים. להערכתי, כל הניסיונות ה"אובדניים" שלו היו **דמונסטריטיביים**, לא מכירה אובדנות פעילה ממשי".

נערכו בעניינו ניסיונות גמילה פרטיים, אך המסמך מאת פרופ' דורון גוטהלף (במ/11) לימד כי עזב את המסגרות משום ש "**חש שגרה משעממת**". אכן, זהו נאשם, אשר חי את הריגוש, זקוק לו והכל על חשבון רכושו של הזולת.

זהו נאשם הפועל לספק את צרכיו ההתמכרותיים, על חשבון הזולת, שאולי עשה ניסיונות שיקום, אך אלו כשלו, בשל חוסר המוטיבציה שלו, שכן כפי שנמסר בחוות הדעת הפסיכיאטרית הוא מודע למצבו "**אך קיימת כמיהה מתמדת לשוב להרגליו כמתואר**" ואלו ימשיכו וסיכנו של שלום הציבור.

תסקיר שירות המבחן שחור משחור, נעדר המלצה שיקומית טיפולית.

כלומר, ענישת הנאשם חייבת להיות מחמירה, בעלת משקל, ברף האמצעי של המתחם, שבכוחה להשיב לנאשם כגמולו על הנזקים הרכושיים שגרם לזולת, להרתיעו - **הרתעה של ממש** - פן ישוב על מעשיו ולתקופה שתאפשר לו, אם יחפוץ בכך, להשתלב בפרויקטים של גמילה בתוך הכלא.

ה. תוצאה:

שקלתי בכובד ראש את מכלול השיקולים דלעיל, ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה כל תקופת מעצר, שבה היה עצור בגין התיקים שבכותרת או תיקים קשורים (במ/20) והיא תמנה מתקופת מעצרו הנוכחית ה - 7.5.20 - הכל כפי רישומי שב"ס.

ב. 7 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף או הונאה או נטילת רכוש של הזולת שלא כדין.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.

ד. פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים מיום שחרורו (אין לנאשם רישיון נהיגה להפקדה).

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה בת 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגת רכב בלא רישיון.

ו. הנאשם ישלם פיצוי לכלל המתלוננים בסך 60,000 ₪ - הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.6.21 והוא יחולק למתלוננים השונים, באופן יחסי לנזקם, בהתאם לרשימה שאותה תגיש המאשימה לתיק בית-המשפט.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

כל התיקים שבכותרת סגורים.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, במעמד הצדדים.